

Jak Amerika vyřadila plynovod Nord Stream

 seymourhersh.substack.com/p/how-america-took-out-the-nord-stream

Potápěčské a záchranné centrum amerického námořnictva se nachází na stejně nejasném místě jako jeho jméno – na místě, které bylo kdysi venkovskou uličkou ve venkovském Panama City, nyní prosperujícím letovisku v jihozápadní části Floridy, 70 mil jižně od Alabamy. okraj. Komplex centra je stejně nepopsatelný jako jeho umístění – fádni betonová stavba po druhé světové válce, která má vzhled odborné střední školy na západní straně Chicaga. Prádelna na mince a taneční škola jsou přes dnešní čtyřproudovou silnici.

Středisko po desetiletí cvičí vysoce kvalifikované hlubinné potápěče, kteří poté, co byli přiděleni k americkým vojenským jednotkám po celém světě, jsou schopni technického potápění dělat dobro – pomocí výbušnin C4 vyčistí přístavy a pláže od trosk a nevybuchlé munice – a také špatné, jako je vyhození cizích ropných vrtů do povětří, znečištění sacích ventilů podmořských elektráren, zničení zdymadel na klíčových lodních kanálech. Centrum Panama City, které se může pochlubit druhým největším krytým bazénem v Americe, bylo

perfektním místem pro nábor nejlepších a nejmlsavějších absolventů potápěčské školy, kteří loni v létě úspěšně dělali to, k čemu měli oprávnění 260 stop pod povrchem. Baltského moře.

Loni v červnu potápěči námořnictva, operující pod krytím široce medializovaného cvičení NATO v polovině léta známého jako BALTOPS 22, nastražili dálkově spouštěné výbušniny, které o tři měsíce později zničily tři ze čtyř ropovodů Nord Stream, uvádí zdroj s přímou znalost operačního plánování.

Dva z plynovodů, které byly souhrnně známé jako Nord Stream 1, zásobovaly Německo a velkou část západní Evropy levným ruským zemním plynem již více než deset let. Druhý pár plynovodů, nazvaný Nord Stream 2, byl postaven, ale ještě nebyl v provozu. Nyní, když se ruští vojáci shromažďují na ukrajinských hranicích a blíží se nejkrvavější válka v Evropě od roku 1945, prezident Joseph Biden viděl plynovody jako prostředek pro Vladimira Putina k vyzbrojení zemního plynu pro jeho politické a územní ambice.

Adrienne Watsonová, mluvčí Bílého domu, na žádost o komentář odpověděla v e-mailu: "Toto je falešná a úplná fikce." Tammy Thorp, mluvčí Ústřední zpravodajské služby, podobně napsal: "Toto tvrzení je zcela a naprosto nepravdivé."

Bidenovo rozhodnutí sabotovat ropovody přišlo po více než devíti měsících vysoce tajných debat uvnitř washingtonské národní bezpečnostní komunity o tom, jak nejlépe dosáhnout tohoto cíle. Většinu té doby nebylo otázkou, zda misi provést, ale jak ji provést, aniž bychom věděli, kdo je za ni zodpovědný.

Spoléhat se na absolventy hardcore potápěčské školy v Panama City měl zásadní byrokratický důvod. Potápěči byli pouze námořnictvo, nikoli členové amerického Velitelství speciálních operací, jehož tajné operace musí být hlášeny Kongresu a předem informovány vedení Senátu a Sněmovny – takzvaný Gang of Eight. Bidenova

administrativa dělala vše pro to, aby se zabránilo únikům, protože plánování probíhalo koncem roku 2021 a v prvních měsících roku 2022.

Prezident Biden a jeho tým pro zahraniční politiku – poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan, ministr zahraničí Tony Blinken a Victoria Nulandová, náměstkyně státního tajemníka pro politiku – byli hlasití a důslední ve svém nepřátelství vůči dvěma plynovodům, které vedly vedle sebe. 750 mil pod Baltským mořem ze dvou různých přístavů v severovýchodním Rusku poblíž estonské hranice, procházející blízko dánského ostrova Bornholm a končící v severním Německu.

Přímá cesta, která obcházela jakoukoli potřebu tranzitu přes Ukrajinu, byla požehnáním pro německou ekonomiku, která si užívala hojnosti levného ruského zemního plynu – dostačujícího na provoz svých továren a vytápění svých domovů a zároveň umožnila německým distributorům prodávat přebytečný plyn. zisk v celé západní Evropě. Akce, která by se dala vysledovat až k administrativě, by porušila americké sliby minimalizovat přímý konflikt s Ruskem. Tajemství bylo zásadní.

Od prvních dnů byl Nord Stream 1 Washingtonem a jeho protiruskými partnery v NATO vnímán jako hrozba pro západní dominanci. Holdingová společnost, která za tím stojí, Nord Stream AG, byla založena ve Švýcarsku v roce 2005 ve spolupráci s Gazpromem, veřejně obchodovanou ruskou společností produkující enormní zisky pro akcionáře, které dominují oligarchové, o nichž je známo, že jsou v područí Putina. Gazprom kontroloval 51 procent společnosti, přičemž čtyři evropské energetické firmy – jedna ve Francii, jedna v Nizozemsku a dvě v Německu – sdílely zbývajících 49 procent akcií a měly právo kontrolovat následný prodej levného zemního plynu místním podnikům. distributory v Německu a západní Evropě. Zisky Gazpromu byly sdíleny s ruskou vládou a státní příjmy z plynu a ropy se odhadovaly v některých letech až na 45.procent ročního ruského rozpočtu.

Americké politické obavy byly skutečné: Putin bude mít nyní další a tolik potřebný hlavní zdroj příjmů a Německo a zbytek západní Evropy by se staly závislými na levném zemním plynu dodávaném Ruskem – a zároveň by se snížila závislost Evropy na Americe. Ve skutečnosti se přesně to stalo. Mnoho Němců považovalo Nord Stream 1 za součást vysvobození známé teorie Ostpolitik bývalého kancléře Willyho Brandta, která by poválečnému Německu umožnila rehabilitovat sebe a další evropské národy zničené ve druhé světové válce, mimo jiné využitím levného ruského plynu jako paliva. prosperující západoevropská tržní a obchodní ekonomika.

Nord Stream 1 byl z pohledu NATO a Washingtonu dostatečně nebezpečný, ale Nord Stream 2, jehož výstavba byla dokončena v září 2021, by v případě schválení německými regulačními orgány zdvojnásobil množství levného plynu, který by měl Německo k dispozici. Západní Evropa. Druhý plynovod by také poskytoval dostatek plynu pro více než 50 procent německé roční spotřeby. Napětí mezi Ruskem a NATO neustále eskalovalo, podporované agresivní zahraniční politikou Bidenovy administrativy.

Opozice vůči Nord Stream 2 vzplála v předvečer Bidenovy inaugurace v lednu 2021, kdy republikáni v Senátu v čele s Tedem Cruzem z Texasu opakovaně zdůrazňovali politickou hrozbu levného ruského zemního plynu během potvrzovacího slyšení Blinkena jako ministra zahraničí. Do té doby jednotný Senát úspěšně schválil zákon, který, jak řekl Cruz Blinkenovi, „zastavil [potrubí] v jeho stopách“. Ze strany německé vlády, v jejímž čele by stála Angela Merkelová, by byl obrovský politický a ekonomický tlak, aby byl druhý plynovod online.

Postavil by se Biden Němcům? Blinken řekl ano, ale dodal, že o konkrétních názorech nastupujícího prezidenta nemluvil. "Znám jeho silné přesvědčení, že to je špatný nápad, Nord Stream 2," řekl. "Vím, že by nás nechal použít každý přesvědčovací nástroj, který máme, abychom přesvědčili naše přátele a partnery, včetně Německa, aby s tím nepokračovali."

O několik měsíců později, když se stavba druhého potrubí blížila ke konci, Biden zamrkal. Toho května, v ohromujícím obratu, administrativa upustila od sankcí vůči Nord Stream AG, přičemž úředník ministerstva zahraničí připustil, že pokus o zastavení plynovodu prostřednictvím sankcí a diplomacie byl „vždy běh na dlouhou trať“. V zákulisí představitelé administrativy údajně naléhali na ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, který v té době čelil hrozbě ruské invaze, aby tento krok nekritizoval.

Následky byly okamžité. Republikáni v Senátu v čele s Cruzem oznámili okamžitou blokádu všech Bidenových kandidátů na zahraniční politiku a odložili schválení ročního zákona o obraně o měsíce až hluboko do podzimu. *Politico* později vyličilo Bidenův obrat na druhém ruském ropovodu jako „jediné rozhodnutí, pravděpodobně více než chaotické vojenské stažení z Afghánistánu, které ohrozilo Bidenovu agendu“.

Administrativa se zmítala, přestože v polovině listopadu dostala odklad kvůli krizi, když němečtí energetici regulátoři pozastavili schválení druhého plynovodu Nord Stream. Ceny zemního plynu stouply během několika dní o 8 %, uprostřed rostoucích obav v Německu a Evropě, že pozastavení ropovodu a rostoucí možnost války mezi Ruskem a Ukrajinou povedou k velmi nechtěné chladné zimě. Washingtonu nebylo jasné, kde stojí Olaf Scholz, nově jmenovaný německý kancléř. Měsíce předtím, po pádu Afghánistánu, Scholtz v projevu v Praze veřejně podpořil výzvu francouzského prezidenta Emmanuela Macrona k autonomnější evropské zahraniční politice – což jasně naznačuje menší spoléhání se na Washington a jeho rtuťovité akce.

Během toho všeho se na hranicích Ukrajiny neustále a zlověstně budovaly ruské jednotky a do konce prosince bylo v pozici, kdy udeřilo z Běloruska a Krymu více než 100 000 vojáků. Poplach ve Washingtonu narůstal, včetně hodnocení od Blinkena, že tyto počty vojáků by se mohly „krátce zdvojnásobit“.

Pozornost administrativy se opět zaměřila na Nord Stream. Dokud Evropa zůstala závislá na plynovodech pro levný zemní plyn, Washington se obával, že země jako Německo se budou zdráhat dodat Ukrajině peníze a zbraně, které potřebuje k porážce Ruska.

Bylo to v tomto neklidném okamžiku, kdy Biden zmocnil Jakea Sullivana, aby dal dohromady meziagenturní skupinu, aby přišla s plánem.

Všechny možnosti měly být na stole. Objevil by se ale jen jeden.

PLÁNOVÁNÍ

V prosinci 2021, dva měsíce předtím, než na Ukrajinu vjely první ruské tanky, svolal Jake Sullivan setkání nově vytvořené pracovní skupiny – mužů a žen ze Sboru náčelníků štábů, CIA a ministerstva zahraničí a ministerstva financí – a požádal za doporučení, jak reagovat na Putinovu blížící se invazi.

Bylo by to první ze série přísně tajných schůzek v zabezpečené místnosti v nejvyšším patře budovy Old Executive Office Building, sousedící s Bílým domem, která byla také sídlem prezidentova poradního výboru pro zahraniční zpravodajství (PFIAB) . Došlo k obvyklému tlachání tam a zpět, které nakonec vedlo k zásadní předběžné otázce: Bylo by doporučení, které skupina předala prezidentovi, vratné – jako další vrstva sankcí a měnových omezení – nebo nevratné – tedy kinetické akce, které? nelze vrátit zpět?

Podle zdroje s přímou znalostí procesu bylo účastníkům jasné, že Sullivan zamýšlel, aby skupina přišla s plánem na zničení dvou plynovodů Nord Stream – a že plnil přání Prezident.

HRÁČI Zleva doprava: Victoria Nuland, Anthony Blinken a Jake Sullivan.

Během několika dalších setkání účastníci diskutovali o možnostech útoku. Námořnictvo navrholo použít nově zprovozněnou ponorku k přímému útoku na potrubí. Letectvo diskutovalo o shození bomb se zpožděnými zápalnicemi, které by bylo možné odpálit na dálku. CIA tvrdila, že ať se udělá cokoli, bude to muset být skryté. Všichni zúčastnění pochopili sázky. "Tohle nejsou věci pro děti," řekl zdroj. Pokud by byl útok vysledovatelný do Spojených států, "je to válečný akt."

V té době řídil CIA William Burns, mírný bývalý velvyslanec v Rusku, který sloužil jako zástupce ministra zahraničí v Obamově administrativě. Burns rychle schválil pracovní skupinu Agentury, jejíž ad hoc členy zahrnoval – náhodou – někoho, kdo byl obeznámen se schopnostmi hlubinných potápěčů námořnictva v Panama City. Během několika příštích týdnů začali členové pracovní skupiny CIA připravovat plán na tajnou operaci, která by využila hlubinné potápěče ke spuštění exploze podél potrubí.

Něco takového se dělalo už dříve. V roce 1971 se americká zpravodajská komunita z dosud nezveřejněných zdrojů dozvěděla, že dvě důležité jednotky ruského námořnictva komunikovaly prostřednictvím podmořského kabelu pohřbeného v Ochotském moři na ruském Dálném východním pobřeží. Kabel spojoval regionální velení námořnictva s velitelstvím na pevnině ve Vladivostoku.

Vybraný tým pracovníků Ústřední zpravodajské služby a Národní bezpečnostní agentury se shromáždil někde v oblasti Washingtonu pod hlubokým krytím a vypracoval plán s využitím námořních potápěčů, upravených ponorek a záchranného vozidla z hlubinných

ponorek, který uspěl poté, co mnoho pokusů a omylů při hledání ruského kabelu. Potápěči na kabel umístili sofistikované odposlouchávací zařízení, které úspěšně zachytilo ruský provoz a nahrálo jej na páskový systém.

NSA zjistila, že vysokí důstojníci ruského námořnictva, přesvědčení o bezpečnosti svého komunikačního spojení, si povídali se svými vrstevníky bez šifrování. Záznamové zařízení a jeho páska se musely každý měsíc vyměňovat a projekt vesele pokračoval deset let, dokud jej nezkompromitoval čtyřiačtyřicetiletý civilní technik NSA jménem Ronald Pelton, který uměl plyně rusky. Pelton byl v roce 1985 zrazen ruským přeběhlíkem a odsouzen do vězení. Za jeho odhalení o operaci mu Rusové zaplatili pouhých 5 000 dolarů spolu s 35 000 dolary za další ruská operační data, která poskytl a která nebyla nikdy zveřejněna.

Tento podvodní úspěch s kódovým označením Ivy Bells byl inovativní a riskantní a přinesl neocenitelné informace o záměrech a plánování ruského námořnictva.

Přesto byla meziagenturní skupina zpočátku skeptická k nadšení CIA pro skrytý hlubinný útok. Bylo příliš mnoho nezodpovězených otázek. Vody Baltského moře byly intenzivně hlídány ruským námořnictvem a neexistovaly žádné ropné plošiny, které by se daly použít jako kryt pro potápěčskou operaci. Museli by potápěči jet do Estonska, přímo přes hranici z ruských doků pro nakládání zemního plynu, aby se na misi vycvičili? "Bylo by to kozí kurva," řekli agentuře.

Během „veškerého toho intrikání,“ řekl zdroj, „někteří pracující lidé v CIA a na ministerstvu zahraničí říkali: ‚Nedělejte to. Je to hloupé a pokud to vyjde, bude to politická noční můra.‘“

Nicméně počátkem roku 2022 pracovní skupina CIA oznámila Sullivanově meziagenturní skupině: „Máme způsob, jak vyhodit do povětří potrubí.“

To, co přišlo potom, bylo ohromující. Sedmého února, necelé tři týdny před zdánlivě nevyhnutelnou ruskou invazí na Ukrajinu, se Biden sešel ve své kanceláři Bílého domu s německým kancléřem Olafem Scholzem, který po určitém zakolísání byl nyní pevně v americkém týmu. Na tiskové konferenci, která následovala, Biden vzdorovitě řekl: „Pokud Rusko napadne... . . už nebude Nord Stream 2. Uděláme to konec.“

Před dvaceti dny přednesla náměstkyně Nulandová v podstatě stejnou zprávu na brífinku ministerstva zahraničí s malým pokrytím tisku. "Chci vám to dnes vysvětlit velmi jasně," odpověděla na otázku. "Pokud Rusko napadne Ukrajinu, tak či onak se Nord Stream 2 nepohne kupředu."

Několik z těch, kteří se podíleli na plánování mise potrubí, bylo zděšeno tím, co považovali za nepřímé odkazy na útok.

"Bylo to jako položit atomovou bombu na zem v Tokiu a říct Japoncům, že ji odpálíme," řekl zdroj. „Plánem bylo, že možnosti budou provedeny po invazi a nebudou veřejně inzerovány. Biden to prostě nepochopil nebo to ignoroval.“

Bidenova a Nulandova nerozvážnost, pokud to byla taková, mohla některé plánovače frustrovat. Ale také to vytvořilo příležitost. Podle zdroje někteří z vysokých úředníků CIA usoudili, že vyhození ropovodu do povětří „již nelze považovat za skrytou možnost, protože prezident právě oznámil, že víme, jak to udělat“.

Plán vyhodit do povětří Nord Stream 1 a 2 byl náhle snížen z tajné operace vyžadující, aby byl Kongres informován, na operaci, která byla považována za přísně tajnou zpravodajskou operaci s vojenskou podporou USA. Podle zákona zdroj vysvětlil: „Už neexistoval zákonný požadavek hlásit operaci Kongresu. Všechno, co teď museli udělat, je prostě to udělat – ale pořád to muselo být tajné. Rusové mají nad Baltským mořem superlativní dohled.“

Členové pracovní skupiny Agentury neměli žádný přímý kontakt s Bílým domem a dychtivě chtěli zjistit, zda prezident myslel vážně to, co řekl – tedy jestli byla mise nyní spuštěna. Zdroj si vzpomněl: "Bill Burns se vrací a říká: "Udělej to."

"Norské námořnictvo rychle našlo to správné místo v mělké vodě několik mil od dánského ostrova Bornholm." . . .“

OPERACE

Norsko bylo perfektní místo pro základnu mise.

V posledních několika letech krize mezi Východem a Západem americká armáda výrazně rozšířila svou přítomnost v Norsku, jehož západní hranice se táhne 1400 mil podél severního Atlantského oceánu a spojuje se za polárním kruhem s Ruskem. Pentagon vytvořil vysoce placená pracovní místa a smlouvy, uprostřed některých místních kontroverzí, investováním stovek milionů dolarů do

modernizace a rozšíření zařízení amerického námořnictva a letectva v Norsku. Nová díla zahrnovala především pokročilý radar se syntetickou aperturou daleko na severu, který byl schopen proniknout hluboko do Ruska a přišel online právě ve chvíli, kdy americká zpravodajská komunita ztratila přístup k řadě odposlechů na velké vzdálenosti v Číně.

Nově zrekonstruovaná americká ponorková základna, která se léta budovala, byla uvedena do provozu a další americké ponorky nyní mohly úzce spolupracovat se svými norskými kolegy na sledování a špehování velké ruské jaderné pevnůstky 250 mil na východ na poloostrov Kola. Amerika také značně rozšířila norskou leteckou základnu na severu a dodala norským vzdušným silám flotilu hlídkových letadel P8 Poseidon postavených Boeingem, aby posílila svou špionáž na dlouhé vzdálenosti ve všech věcech Ruska.

Norská vláda na oplátku loni v listopadu rozzlobila liberály a některé umírněné ve svém parlamentu schválením Dodatkové dohody o obranné spolupráci (SDCA). Podle nové dohody by měl právní systém USA pravomoc v určitých „dohodnutých oblastech“ na severu nad americkými vojáky obviněnými ze zločinů mimo základnu, jakož i nad těmi norskými občany obviněnými nebo podezřelými z narušování práce na základně.

Norsko bylo jedním z původních signatářů smlouvy NATO v roce 1949, v prvních dnech studené války. Dnes je nejvyšším velitelem NATO Jens Stoltenberg, oddaný antikomunista, který osm let působil jako norský premiér, než v roce 2014 přešel s americkou podporou na svůj vysoký post v NATO. Byl zastáncem tvrdé linie ve všem, co Putin a Rusko, které spolupracovalo s americkou zpravodajskou komunitou od války ve Vietnamu. Od té doby je plně důvěryhodný. "Je to rukavice, která padne do americké ruky," řekl zdroj.

Ve Washingtonu plánovači věděli, že musí do Norska. "Nenáviděli Rusy a norské námořnictvo bylo plné skvělých námořníků a potápěčů, kteří měli generace zkušeností s vysoce ziskovým hlubinným průzkumem ropy a zemního plynu," uvedl zdroj. Také se jim dalo věřit, že udrží misi v tajnosti. (Norové možná měli i jiné zájmy. Zničení Nord Streamu – pokud by to Američané dokázali – by Norsku umožnilo prodávat Evropě mnohem více vlastního zemního plynu.)

Někdy v březnu odletělo pár členů týmu do Norska na setkání s norskou tajnou službou a námořnictvem. Jednou z klíčových otázek bylo, kde přesně v Baltském moři je nejlepší místo pro umístění výbušnin. Nord Stream 1 a 2, každý se dvěma sadami potrubí, byly z velké části odděleny o něco více než míli, když mířily do přístavu Greifswald na dalekém severovýchodě Německa.

Norské námořnictvo rychle našlo to správné místo v mělkých vodách Baltského moře několik mil od dánského ostrova Bornholm. Potrubí vedla více než míli od sebe podél mořského dna, které bylo hluboké pouhých 260 stop. To by bylo v dosahu potápěčů, kteří by operovali z norského lovce min třídy Alta, potápěli se směsí kyslíku, dusíku a helia proudící z jejich nádrží a nasazovali na čtyři potrubí tvarované nálože C4 s betonovou ochranou. kryty. Byla by to únavná, časově náročná a nebezpečná práce, ale vody u Bornholmu měly ještě jednu výhodu: nebyly tam žádné velké přílivové proudy, což by potápění značně ztížilo.

Po chvílce pátrání byli Američané všichni dovnitř.

V tomto okamžiku opět vstoupila do hry obskurní skupina hlubkového potápění námořnictva v Panama City. Hlubinné školy v Panama City, jejichž studenti se účastnili Ivy Bells, jsou elitními absolventy námořní akademie v Annapolisu, kteří obvykle hledají slávu, že jsou přiděleni jako tuleň, stíhací pilot nebo ponorkář, považováni za nechtěný zapadákov. . Pokud se člověk musí stát „Černou botou“ – to znamená členem méně žádaného velení povrchové lodi –, vždy existuje alespoň povinnost na torpédoborci, křižníku nebo obojživelné lodi. Nejméně okouzující ze všech je minová válka. Jeho potápěči se nikdy neobjevují v hollywoodských filmech ani na obálce populárních časopisů.

"Nejlepší potápěči s kvalifikací pro hlubkové potápění jsou úzká komunita a pro operaci jsou rekrutováni jen ti nejlepší a je jim řečeno, aby byli připraveni být předvoláni do CIA ve Washingtonu,"

uvedl zdroj.

Norové a Američané měli místo a agenty, ale byla tu další obava: jakákoli neobvyklá podvodní aktivita ve vodách u Bornholmu by mohla přitáhnout pozornost švédského nebo dánského námořnictva, které by to mohlo ohlásit.

Dánsko bylo také jedním z původních signatářů NATO a ve zpravodajské komunitě bylo známé svými zvláštními vazbami na Spojené království. Švédsko požádalo o členství v NATO a prokázalo svou velkou dovednost v řízení svých podvodních zvukových a magnetických sensorových systémů, které úspěšně sledovaly ruské ponorky, které se občas objevily ve vzdálených vodách švédského souostroví a byly nuceny vyplout na povrch.

Norové se připojili k Američanům a trvali na tom, že někteří vysocí úředníci v Dánsku a Švédsku musí být obecně informováni o možné potápěčské činnosti v oblasti. Tímto způsobem by někdo výše mohl zasáhnout a udržet hlášení mimo řetězec velení, čímž by izoloval provoz potrubí. "To, co jim bylo řečeno a co věděli, bylo záměrně odlišné," řekl mi zdroj. (Norské velvyslanectví, které bylo požádáno o vyjádření k tomuto příběhu, neodpovědělo.)

Norové byli klíčoví pro vyřešení dalších překážek. O ruském námořnictvu bylo známo, že vlastní sledovací technologii schopnou odhalit a spustit podvodní miny. Americká výbušná zařízení bylo třeba maskovat tak, aby se ruskému systému jevily jako součást přirozeného pozadí – něco, co vyžadovalo přizpůsobení se specifické slanosti vody. Norové měli opravu.

Norové měli vyřešenou i zásadní otázku, *kdy by* k operaci mělo dojít. Každý červen, posledních 21 let, americká šestá flotila, jejíž vlajková loď sídlí v Gaetě v Itálii jižně od Říma, sponzorovala velké cvičení NATO v Baltském moři, do kterého se zapojily desítky spojeneckých

lodí v celém regionu. Současné cvičení, které se konalo v červnu, by bylo známé jako Baltic Operations 22 nebo BALTOPS 22. Norové navrhli, že by to byl ideální kryt pro umístění dolů.

Američané poskytli jeden zásadní prvek: přesvědčili plánovače Šesté flotily, aby do programu přidali výzkumné a vývojové cvičení.

Cvičení, které zveřejnilo námořnictvo, zahrnovalo šestou flotilu ve spolupráci s „výzkumnými a válečnými centry námořnictva“. Akce na moři se bude konat u pobřeží ostrova Bornholm a zapojí se do ní týmy potápěčů NATO umisťujících miny, přičemž konkurenční týmy využívají nejnovější podvodní technologie k jejich nalezení a zničení.

Bylo to užitečné cvičení i důmyslný kryt. Chlapci z Panama City by udělali svou věc a výbušniny C4 by byly na místě do konce BALTOPS22 s připojeným 48hodinovým časovačem. Všichni Američané a Norové by byli při prvním výbuchu dávno pryč.

Dny se odpočítávaly. "Hodiny tikají a my jsme se blížili ke splnění mise," řekl zdroj.

A pak: Washington měl jiné myšlenky. Bomby budou stále nastraženy během BALTOPS, ale Bílý dům se obával, že dvoudenní lhůta pro jejich detonaci by byla příliš blízko ke konci cvičení a bylo by zřejmé, že do toho byla zapojena Amerika.

Místo toho měl Bílý dům nový požadavek: "Mohou kluci v terénu přijít na nějaký způsob, jak později na příkaz odfouknout potrubí?"

Někteří členové plánovacího týmu byli rozzlobení a frustrovaní prezidentovou zdánlivou nerozhodností. Potápěči z Panama City opakovaně cvičili nasazování C4 na potrubí, jako to dělali během BALTOPS, ale nyní tým v Norsku musel přijít na způsob, jak dát Bidenovi to, co chtěl – schopnost vydat úspěšný příkaz k popravě najednou. podle jeho výběru.

Mít za úkol provést svévolnou změnu na poslední chvíli bylo něco, na co byla CIA zvyklá. Ale také to obnovilo obavy, které někteří sdíleli ohledně nutnosti a zákonnosti celé operace.

Prezidentovy tajné rozkazy také vyvolaly dilema CIA v dobách vietnamské války, kdy prezident Johnson, konfrontovaný rostoucími protiválečnými náladami ve Vietnamu, nařídil agentuře porušit její chartu – která jí konkrétně zakazovala působit v Americe – špehováním protiválečných vůdců. zjistit, zda je ovládalo komunistické Rusko.

Agentura nakonec souhlasila a během 70. let se ukázalo, jak daleko byla ochotna zajít. V návaznosti na skandály Watergate došlo k následným novinovým odhalením o špionáži Agentury na americké občany, její účasti na vraždě zahraničních vůdců a jejím podkopávání socialistické vlády Salvadora Allendeho.

Tato odhalení vedla v polovině 70. let k dramatické sérii slyšení v Senátu, vedených Frankem Churchem z Idaho, která jasně ukázala, že Richard Helms, tehdejší ředitel Agentury, uznal, že má povinnost udělat to, co Prezident chtěl, i kdyby to znamenalo porušení zákona.

V nepublikovaném svědectví za zavřenými dveřmi Helms smutně vysvětlil, že „když něco uděláte, téměř máte Neposkvrněné početí“ na tajný příkaz prezidenta. "Ať už je správné, že to máte mít, nebo špatné, že to máte mít, [CIA] funguje podle jiných pravidel a základních pravidel než kterákoli jiná část vlády." V podstatě říkal senátorům, že jako šéf CIA pochopil, že pracoval pro korunu, a ne pro ústavu.

Američané při práci v Norsku pracovali se stejnou dynamikou a poslušně začali pracovat na novém problému – jak na Bidenův příkaz na dálku odpálit výbušniny C4. Byl to mnohem náročnější úkol, než ti ve Washingtonu chápali. Tým v Norsku nemohl nijak vědět, kdy by prezident mohl stisknout tlačítko. Bylo by to za pár týdnů, za mnoho měsíců nebo za půl roku či déle?

C4 připojený k potrubí by byl spuštěn sonarovou bójí shozenou letadlem v krátké době, ale postup zahrnoval nejpokročilejší technologii zpracování signálu. Jakmile budou na svém místě, zpožděná časovací zařízení připojená ke kterémukoli ze čtyř potrubí by mohla být náhodně spuštěna složitou směsí zvuků pozadí oceánu v celém silně zatíženém Baltském moři – z blízkých i vzdálených lodí, podmořských vrtů, seismických jevů, vln a dokonce i z moře. stvoření. Aby se tomu zabránilo, sonarová bóje, jakmile bude na svém místě, bude vydávat sekvenci jedinečných nízkofrekvenčních tónových zvuků – podobně jako zvuky vydávané flétnou nebo klavírem – které by byly rozpoznány časovacím zařízením a po předem nastavených hodinách zpoždění, spustí výbušniny.

Dne 26. září 2022 provedlo pozorovací letadlo norského námořnictva P8 zdánlivě rutinní let a shodilo sonarovou bójí. Signál se šířil pod vodou, nejprve k Nord Stream 2 a poté k Nord Stream 1. O několik hodin později byly spuštěny vysoce výkonné výbušniny C4 a tři ze čtyř potrubí byla vyřazena z provozu. Během několika minut bylo vidět, jak se na hladině vody šíří kaluže metanu, které zůstaly v uzavřených potrubích, a svět se dozvěděl, že se stalo něco nevratného.

VYPADNOUT

Bezprostředně po bombovém útoku na potrubí to americká média považovala za nevyřešenou záhadu. Rusko bylo opakovaně uváděno jako pravděpodobný viník, pobídnuto promyšlenými úniky z Bílého domu – ale aniž by kdy byl stanoven jasný motiv pro takový akt sebesabotáže, který by přesahoval prostou odplatu. O několik měsíců později, když vyšlo najevo, že ruské úřady v tichosti získávaly odhady nákladů na opravu ropovodů, New York Times tyto zprávy popsaly jako „komplikující teorie o tom, kdo stojí za“ útokem. Žádné velké americké noviny se nezabývaly dřívějšími hrozbami pro potrubí ze strany Bidena a náměstkyně ministra zahraničí Nulandové.

I když nebylo nikdy jasné, proč se Rusko bude snažit zničit svůj vlastní lukrativní ropovod, výmluvnější zdůvodnění prezidentova opatření přišlo od ministra zahraničí Blinkena.

Na otázku na tiskové konferenci loni v září o důsledcích zhoršující se energetické krize v západní Evropě Blinken označil tento okamžik za potenciálně dobrý:

„Je to obrovská příležitost, jak jednou provždy odstranit závislost na ruské energii, a tak vzít Vladimíru Putinovi zbrojení energetiky jako prostředku k prosazování jeho imperiálních plánů. To je velmi významné a nabízí to obrovskou strategickou příležitost pro nadcházející roky, ale mezitím jsme odhodláni udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že důsledky toho všeho nebudou nést občané v našich zemích, nebo když na to přijde, okolo světa.“

Nedávno Victoria Nuland vyjádřila spokojenost se zánikem nejnovějšího ropovodu. Při slyšení Senátního výboru pro zahraniční vztahy koncem ledna řekla senátorovi Tedovi Cruzovi: „Stejně jako vy, jsem a myslím, že administrativa je velmi potěšena, když ví, že Nord Stream 2 je nyní, jak rád říkáte, kus kovu na dně moře.“

Zdroj měl mnohem podrobnější pohled na Bidenovo rozhodnutí sabotovat více než 1500 mil plynovodu Gazprom, když se blížila zima. "No," řekl, když mluvil o prezidentovi, "musím uznat, že ten chlap má pár koulí." Řekl, že to udělá, a také to udělal."

Na otázku, proč si myslí, že Rusové nereagovali, cynicky odpověděl: „Možná chtějí, aby schopnost dělat totéž, co dělaly USA.

"Byl to krásný krycí příběh," pokračoval. „Byla za tím tajná operace, která umístila odborníky v oboru a zařízení, která fungovala na skrytý signál.

"Jediná chyba byla v rozhodnutí to udělat."